

ת"ד 4418/08/16 - מדינת ישראל נגד רותי גדסי

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה
ת"ד 4418-08-16 מדינת ישראל נ' גדסי
24 ספטמבר 2017

מספר פל"א 149336/2016

לפני כבוד השופטת בכירה אטליא וישקין
המאשימה מדינת ישראל

נגד הנאשמים
רותי גדסי

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד מיכל גפני

ב"כ הנאשמת: עו"ד חג'בי

הנאשמת עצמה

גזר דין

הנאשמת הורשעה עפ"י הודאתה בגרימת תאונת דרכים, עת לא צייתה לרמזור אדום וגרמה לתאונה בה היו מעורבים שני כלי רכב נוספים.

נגרמו חבלות לנאשמת ולמספר אנשים נוספים. לנהג הרכב "המעורב הראשון" נגרמו חבלות של ממש, כפי פירוטן בסעיף 5 לכתב האישום.

קביעת מתחם עונשי -

מלוא תיק החקירה הובא לעיוני.

בפניי טענת הנאשמת כי המתינה באור אדום וכי נכנסה לצומת רק לאחר שנדלק האור הירוק.

דע עקא - בדיעבד התברר כי האור הירוק בו הבחינה, היה מיועד לכיוון תנועה אחר.

אין בחומר החקירה ראיות לסתור גרסה זו.

עמוד 1

מכאן ואילך, יש מקום לקבוע כי אין המדובר בחציית הצומת בנהיגה שוטפת תוך התעלמות מהאור האדום. כמו כן, אין המדובר בחציית קו העצירה בשלהי האור הירוק (ובלשון הנהגים "גניבת רמזור").

עד כאן אשר לרף הרשלנות אשר איננו ברף הגבוה ביותר - עוד יש לשקלל חומרת הפציעות.

לאחר שבחנתי מכלול הטיעונים והפסיקה אשר הונחה בפניי, הריני קובעת כי מתחם הענישה נע בין 8 חודשי פסילה ל-20 חודשי פסילה בצד מאסר מותנה, קנס ופסילה על תנאי.

בחנתי תיק החקירה.

אכן, כל העדים הינם בבחינת "נוגעים בדבר" בין במקצת, בין במירב.

הודאת הנאשמת באשמה, חסכה הטרחתם לבית המשפט וכן חסכה זמן שיפוטי רב.

אשר לפגיעה העיקרית - פציעתו של נהג "הרכב המעורב הראשון".

בטיעוניה לעונש, עדכנה התביעה מצבו, כפי שנמסר לה בשיחה טלפונית.

אכן, הצדק בדברי הסנגור לפיהם יש להתייחס לעדכון זה בהסתייגות שהרי המדובר בהצהרה בלבד כפי דברי המעורב בשיחה טלפונית.

(יוער, כי התביעה עשתה מאמצים ניכרים לקבלת עמדת המעורב ובית המשפט אף נזקק למספר דחיות להשגת עמדתו).

אשר לתקדימים אשר צוטטו ע"י הסנגור -

ת.ד. 7199-07-14 נגזרו 5 חודשי פסילה בלבד תוך שבית המשפט מציין מפורשות כי מטבע הדברים, פציעתם של רוכבי האופנוע קשה יותר, באשר גופם חשוף ואינו "נהנה" מהגנתה של שלדת הרכב.

סיווג זה, איננו ישים לעניינינו.

עוד יש לציין, כי המדובר היה בהסדר טיעון - אף עניין זה איננו ישים לעניינינו.

אשר לשאר פסקי הדין אשר הונחו בפני ע"י ההגנה.

בת.ד. 1907/08 אמין כרוב, החליט בית המשפט להקל משמעותית בעונש, באשר הנפגעת היחידה, הייתה רעייתו של הנאשם. עול הטיפול בה - נפל על כתפי הנאשם, ענישה של הנאשם מהווה ענישה נוספת לאשתו, אשר נפגעה בלאו הכי.

בת.ד 2790/06 דרורי מרים -

נגזרו 11 חודשי פסילה, כאשר ותק נהיגת הנאשמת ארוך משמעותית מזה של הנאשמת הניצבת בפניי.

לנאשמת מרים דרורי היה ותק נהיגה של 35 שנים - לחובתה 4 ברירות משפט בלבד ובנוסף הסכימה מרצונה לעבור בדיקת כשירות לנהיגה ע"י המרב"ד. כשרותה להמשך נהיגה הוכחה.

בעניין ת.ד 1259/07 נגזרו 9 חודשי פסילה למרות העובדה שלנאשם נכות מוכחת שעניינה קשיי נידות!

זאת ועוד - פסילת רישיון נהיגתו גדעה מטה לחמו באשר התפרנס ממכירת פרחים ניידת.

בשולי הדברים, אף הופנה הנאשם לבדיקת מרב"ד תוך התניית חזרתו לנהיגה, בעמידה בהצלחה במבחני נהיגה .

אשר לת.ד 3201/06 הלוי עמית, מדובר בתאונה שיסודה באי שמירת מרחק.

עבירה אשר אף המחוקק מצא לנכון ליחס לה רמת חומרה קלה יותר מזו הנדונה בפני. (אין בצדה עונשי מינימום).

לסיכום, אציין כי כל התקדימים שנמנו לעיל, אינם ישימים לעניינינו.

עוד מצאתי מקום להדגיש כי אין זה סוד שבשנים האחרונות רף הענישה בעבירות תעבורה, הועלה משמעותית בעקבות פסיקותיו של בית המשפט העליון ובעקבות תיקון 113 לחוק העונשין.

אין להשוות הענישה בשנת 2007-2010 לרף הענישה הגבוה יותר, נכון להיום!

אשר למיקומה של הנאשמת במתחם הענישה -

לנגד עיניי האמור במסמכים הרפואיים בדבר הפציעה וכן דברי הנפגע כי חזר לעבודתו כנהג משאית.

כאמור לעיל, יש ליתן משקל לקולא להודאתה באשמה.

כמו כן, יש ליתן משקל לקולא לכך שהמדובר בנהגת לה ותק נהיגה משנת 2003 ולחובתה 3 הרשעות קודמות.

ניתן לומר כי התאונה הנדונה בפניי הינה חריג, בדרך נהיגתה השגרתית.

נתתי דעתי לנסיבותיה האישיות כפי תאורן ע"י הסנגור.

נתתי דעתי לדבריו בדבר הפנמת טעותה ורגשי החרטה.

לנגד עיניי, שלל מכתבי המלצה שנכתבו בעניינה על ידי תלמידיה, הורי תלמידיה וגופי חינוך.

נחה דעתי כי אלמנט ההרתעה והקבלה לעתיד - יושגו.

סוף דבר -

- הנני דנה את הנאשמת לתשלום קנס בסך 1800 ₪ או 30 ימי מאסר שיישא תמורתם.

הקנס ישולם תוך 90 ימים.

על הנאשמת/ סנגורה לגשת כעת למזכירות ביהמ"ש לקבלת שובר תשלום.

- הנני פוסלת את הנאשמת מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 10 חודשים.

ריצוי הפסילה נדחה עד 30 יום.

- הנני פוסלת את הנאשמת מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

- הנני גוזרת על הנאשמת עונש של מאסר לתקופה של 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים שלא תעבור עבירה של נהיגה בזמן פסילה.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום ד' תשרי תשע"ח, 24/09/2017 במעמד הנוכחים.

אטליא וישקין, שופטת בכירה

הוקלדעלידישנהבמנדל